

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת צו ♦ טז' אדר ב' תשע"ו ♦

עלון 193

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

הקרבת והקירבה – מר אלכס גליקסברג

פרשת "צו" ממשיכה את תורת הקרבנות מהפרשה הקודמת.

אחד ההסברים למשמעות הקרבת הקרבן הוא, שהאדם מודע למצבו הרוחני הירוד לאור מחשבותיו ופועלו שאינם עולים בקנה אחד עם היותו צלם אלוקים, אזי הוא מביא תמורתו בעל-חיים שמבטא כביכול באופן סמלי את עצמו: אני הייתי צריך בעצם למסור את נפשי! ומתוך כך, האדם מתקרב (=קרבת) אל ה'.

קירבה אל ה' משמעותה: קירבה אל עולם רעיוני-רוחני גבוה יותר, ולא כפי שחי בה האדם עד עתה. השאיפה והמאמץ להתקרב אל ה' בה לידי ביטוי בין היתר ביכולת של האדם לדבוק במטרה, ביכולת של האדם להיות מסור לשליחות שמוטלת עליו כל העת.

הקרבתן שהאדם מקריב מעצמו, מאישיותו, על דרך דרשת הפסוק: "אדם כי יקריב מכם", יכול להיות קרב רק בתוך מקום מורם ומכובד במשכן או בבית המקדש (אמנם, בעבר הייתה גם אפשרות להקריב בבמות-ציבור, אבל הם היו תקופות קצרות יחסית). במקומות גבוהים וקדושים מבחינה רוחנית, יש אפשרות להגיע למדרגות גבוהות ביותר של מסירות נפש ואחריות כדי להיות דבק ממש במטרה.

במגילת אסתר, מגלה את ההסתר של אותה מסירות נפש של דבקות במטרה כפי שעולה מן הדברים לעיל. מגילה – מלשון גילוי, אסתר – מלשון הסתר. גילוי ההסתר. בארמון המלך (נמשל: משכן או בית מקדש) אסתר מתקרבת אל המלך (נמשל: הקב"ה) עד כדי מסירות נפש ממש (נמשל: קרבן) למען השליחות להצלת עם ישראל.

אסתר היא סיפור מופלא הממחיש את מקומו וכוחו של היחיד לחולל מפנה בחברה, מתוך מסירות נפש ודבקות במטרה מתוך קירבה אל ה', קירבה אל הרוח!

למשפחת כיתה יב/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות

ערבות הדדית

כל ישראל ערבים זה לזה, ואסור לאדם ליצור תנאים בהם יוכל חברו לחטוא. לדוגמה: אסור להעסיק את האפסנאי כדי שאחר יוכל אותה שעה לגנוב מן האפסנאות; אסור להשאיל עט לצורך כתיבה בשבת, אסור לתת אוכל טרף לחיילים שאינם שומרים מצוות כדי שיאכלוהו.

אותו דין לעידוד עוברי עבירה: הצופה במשחק כדורגל הנוער בשבת, מעודד את המשחקים בכך שיש להם "קהל". כיון שמשחק כדורגל בשבת אסור, אין לעודד משחק זה.

שר"ת צבא ומלחמה – הרב זלמן מלמד

שאלה: האם הגיוס לצה"ל הוא מצווה? האם זו מצווה מן התורה?
תשובה: אין לשער את גודל מעלת השירות בצבא ישראל, ששתי מצוות, שכל אחת מהן שקולה כנגד כל שאר המצוות, כלולות בה.
הראשונה: הצלת ישראל מיד אויביהם, וכידוע אפילו על הצלת נפש אחת מישראל מחללים שבת, ופיקוח נפש דוחה את כל המצוות, וכל המציל נפש אחת מישראל כאילו הציל עולם מלא. על אחת כמה וכמה שמי שמשרת בצבא ומשתתף בהצלת כלל ישראל, שהוא מציל עולם מלא.
השנייה, שמירת ארץ ישראל שתהיה ביד ישראל, וכפי שנאמר (במדבר לג, נג): "והורשתם את הארץ וישבתם בה". והורשתם פירושו כיבוש הארץ, שתהיה בידינו ולא ביד אומה אחרת, והישוב הוא להפריח את שיממותיה. ואמרו חז"ל (ספרי ראה נ"ג) שמצוות ישוב הארץ שקולה כנגד כל המצוות. ונכתבו על כך מאמרים רבים מספור.
ואפשר לעיין בכל הספרים שיצאו על הלכות צבא, וכן במאמרים של הרב זוין זצ"ל ובספרו של הרב גורן זצ"ל "משיב מלחמה".

ציטוטים מספרי - הראי"ה

"מי שאמר עלי כי נשמתי קרועה, יפה אמר, בודאי היא קרועה. אי אפשר לנו לתאר בשכלנו איש שאין נשמתי קרועה. רק הדומם הוא השלם. אבל האדם הוא בעל שאיפות הפכיות, ומלחמה פנימית תמיד בקרבו. וכל עבודת האדם הוא לאחד את הניגודים שבנפשו על ידי רעיון כללי, שבגדולתו ורוממותו הכול נכלל ובא לידי הרמוניה גמורה. כמובן אין זה אלא אידיאל שאנו שואפים אליו, אבל להגיע לידי זה אי אפשר לכל יליד אישה. אלא בהשתדלותנו אנו יכולים להתקרב אליו יותר ויותר, וזהו מה שהמקובלים קוראים בשם 'ייחודים'."

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד